ȘEDINȚA COMITETULUI POLITIC EXECUTIV AL C.C. AL P.C.R.

(Urmare din pag. 1)

timp a acțiunii de tipizare și normare a consumurilor materiale în întreaga economie, lichidîndu-se cu fermitate atitudinea de risipă ce se mai manifestă în unele sectoare și care nu are nimic comun cu spiritul unei economii socialiste planificate, cu răspunderea față de buna gospodărire a avuției naționale a poporului. Sarcina tuturor celor ce lucrează în economie este aceea de a asigura realizarea producției planificate cu minimum de cheltuieli materiale, financiare și de forță de muncă, valorificînd la maximum potențialul de care dispunem. În legătură cu aceasta, Comitetul Politic Executiv a indicat să se adopte cele mai categorice măsuri pentru reducerea importurilor și producerea în țară a materialelor de care avem nevoie — aceasta fiind calea de a asigura o bază temeinică de aprovizionare a întreprinderilor în condițiile deosebit de dificile create de criza economică mondială, ca și de înrăutățirea situației internaționale.

Comitetul Politic Executiv, apreciind că activitatea de investiții s-a întins pe un front prea larg, ceea ce duce la dispersarea forțelor și împiedică darea la timp în producție a unor obiective, a indicat să nu se abordeze obiectivele încă neîncepute, concentrîndu-se forțele spre terminarea grabnică a celor aflate în construcție și care sînt planificate să producă în acest an. S-a stabilit, de asemenea, să se revadă obiectivele de dezvoltare ale unor centrale și întreprinderi, ca și obiectivele social-culturale, punîndu-se accentul în economie pe dotarea și buna folosire a capacităților de producție încă nevalorificate, iar în domeniul social pe îndeplinirea integrală a planului construcțiilor de locuințe, în vederea satisfacerii nevoilor maselor de oameni ai muncii. Pornind de la faptul că autoconducerea și autogestiunea economică nu presupun angajarea anarhică a unor cheltuieli din fondurile statului de către centrale și întreprinderi ci, dimpotrivă, folosirea riguroasă, cu maximum de economicitate și eficiență, a mijloacelor încredințate, corespunzător intereselor generale ale economiei, pe baza planului unic național, Comitetul Politic Executiv a indicat să se elaboreze o reglementare clară a modului în care pot fi inițiate și aprobate investițiile de orice fel, evitîndu-se dispersarea și utilizarea nejustificată a fondurilor.

Comitetul Politic Executiv a trasat sarcina guvernului să acționeze concret pentru organizarea soluționării în cel mai scurt timp a acestor probleme esențiale ale dezvoltării noastre economice. S-a stabilit, de asemenea, ca în lumina acestor indicații să se definitiveze planul cincinal și planul pe anul viitor, în vederea asigurării ridicării eficienței și realizării unei calități noi în întreaga economie națională — condiție fundamentală pentru sporirea bunăstării materiale și spirituale a poporului, pentru mersul nostru înainte neabătut pe calea edificării societății socialiste multilateral dezvoltate.

Comitetul Politic Executiv a soluționat, de asemenea, probleme ale activității curente de partid și de stat.

„LEGILE SPORTULUI SÎNT APTE PENTRU O COMPETIȚIE CEVA MAI LUNGĂ, VIAȚA"

„Cred că multe din calitățile profesionale de care dă dovadă în cadrul activității laboratorului nostru și le-a format la școala sportului. Urmărindu-i modul cum lucrează, disciplina, ambiția, mă conving încă o dată că sportul nu este în mod expres numai o cultură a corpului, ci ceva mai mult".

Așa ne-a fost caracterizat, în puține cuvinte, de către colonelul medic **Octavian Ștefănescu**, biochimistul maior **Alin Savu**, din cadrul laboratorului policlinicii Ministerului Apărării Naționale. **Alin Savu** — fostul baschetbalist de la Steaua —, maestru al sportului, care în anii 1967 și 1968 a fost selecționat în echipa continentului.

L-am revăzut în urmă cu cîteva zile, nu în trening, driblînd sau pasînd pe dreptunghiul de parchet, ci în halat alb — printre eprubete și microscoape.

— Alin Savu, ce i-ai oferit sportului în lunga ta carieră de performer?

— O mare pasiune. Și anii tinereții!

— Și ce ți-a oferit, la rîndu-i?

— Începînd din adolescență, baschetul, sportul în general, mi-a dat tocmai ce-mi lipsea atunci: încrederea în mine.

— Cum ai devenit biolog?

— M-am bucurat de climatul cu adevărat sportiv existent la clubul Steaua, sub culorile căruia m-am consacrat ca performer și unde procesul de formare a sportivilor se face unitar, fără a se separa munca instructiv-educativă de cea necesară formării profesionale. Am fost formați nu numai pentru a deveni campioni, ci și adevărați oameni. Nu este vorba numai despre mine. Există o sumedenie de exemple: atletul Valeriu Jurcă este stomatolog (coleg cu mine în policlinică), rugbystul Paul Ciobănel sau voleibalistul Marius Iorga sînt apreciați ingineri, hocheistului Anton Biro i s-a încredințat conducerea unei policlinici la Tg. Mureș; în echipele de handbal, rugby sau scrimă se află mulți profesori, tehnicieni, trăgătorul Ion Corneliu a fost notat cu 10 la lucrarea de diplomă în cibernetică. Și exemplele pot continua... Vorbesc prin prisma celui ce am beneficiat — asemeni multor generații de sportivi — de condițiile de viață și pregătire din acești minunați ani ai țării noastre. Cred că, dincolo de cifrele bilanțurilor, cu medalii și titluri, se află și preocupările multiple ale clubului și antrenorilor, care au avut frumoasa misiune de a ne modela ca tineri, ca oameni care să dea randament nu numai pe terenul de sport, ci și în viața de fiecare zi, la locul de muncă, în familie.

— Deci actul sportiv presupune nu numai medalii și titluri?

— Cred că-i bine spus „nu numai". El presupune un superb efort, disciplină, respect pentru aproapele tău (adversar, coleg sau spectator), dorința de a lupta pentru victorie fără a-ți uri partenerul, bucuria victoriei fără să umilești, acceptarea înfrîngerii fără să te simți disprețuit.

— Se dovedește, deci, că sportul are un pronunțat caracter etic și moral...

— Fără discuție că da. Cred că nu este lipsită de acoperire afirmația că în anii socialismului sportul a creat, deopotrivă, o galerie de campioni și de oameni adevărați. Și cînd spun aceasta, mă gîndesc la cultul muncii de calitate, la disciplină, la dorința de autodepășire care se deprind prin sport, dar sînt de mai largă întrebuințare decît pentru sport. Și îndrăzneala, și stăpînirea de sine, și inițiativa, și ambiția..

La Steaua clubul în care am crescut alături de multe alte generații, am învățat că legile sportului sînt apte pentru o competiție ceva mai lungă,

Octavian VINTILĂ

EI SÎNT CAMPIONII NOȘTRI OLIMPICI

(Urmare din pag. 1)

pînă la 14 ani, cînd am intrat la școala profesională Electroputere, la Craiova.

— Cum te-ai descurcat pe gazon?

— Am mers pe dribling. I-am sucit pe toți. Îmi plăceau fundașii cu gabarit. Eu aveam și am 1,50 înălțime... și tare îmi plăcea să-i văd cum cad din fentă. Odată, țin minte, am avut în față un zdrahon de aproape 1,90. Știi ce i-am făcut? I-am trecut printre picioare, cu minge, cu tot.

— Și de ce n-ai continuat?

— M-au respins la selecție, la Electroputere. Ziceau că n-am talie. Simțeau probabil că o să vină Crișan la Craiova, și cu doi ca noi ar fi fost mai greu.

— Cum ai ajuns la lupte?

— M-a găsit nea Ilie Marinescu. Mi-a spus că nu-i nici o scofală cu fotbalul. Tot nu ajungi campion olimpic, Ghiță.

— Te-a convins?

— Nu chiar de la prima mînă. Cînd m-a pus în pod prima oară, am crezut că-mi rup gîtul

— Cum ai debutat?

— Prost. M-au aruncat la libere și n-a mers. Mie nu-mi plac piedicile. Și nici complicațiile. Cînd am pierdut prima oară, nici nu știam regulamentul. Am crezut că mai tragem o dată.

— Ai trecut la greco-romane?

— Am trecut imediat. Și am mers întins. În '66 am cîștigat Cupa Primăverii. Tot în '66 am tras cu R.F.G.-ul și am cîștigat în ambele rînduri, cu 21—5 și 21—2, ca la ping-pong. Într-un an am fost în lot. Am bătut la „speranțe olimpice", la internaționalele noastre, la naționale, iarăși internaționale, și Balcaniada, am mai făcut un pas și am ajuns la Olimpiada de la Mexic.

— Cum a fost?

— Eram prea mic. Adică pion. Mă mutau oamenii cum vroiau. Țin minte, după un meci, pe unu' l-au luat cu targa, dar ne-a dat meci egal. Fă-ți idee.

— Cînd încep succesele?

— În '69 la Mar del Plata, cînd îl bat pe iranian în finală cu 13—1.

— Ce a urmat?

— Ca să n-o lungim, hai să spunem că între 1969 și 1975 n-am pierdut nici un meci internațional.

— Amintește-ne cum a fost la München, în 1972.

— Am cîștigat ușor. Amintirea cea mai frumoasă e cu Nicu Martinescu. El cîștigase medalia de aur cu o seară înainte. Cînd am văzut asta, m-am fofilat prin mulțime și am intrat pe saltea. Nicu Martinescu parcă era o statuie. I-am strigat: „Nea Nicule, ești campion olimpic!" *A căscat ochii la mine:* „Oare așa-i, Ghiță?" *Mi-am dat seama că încă nu crede:* „Ești campion olimpic, nea Nicule!" *— am strigat încă o dată. Abia atunci i-a picat fisa și mi-a strigat:* „Ridică-mă în brațe, Ghiță, ca să cred!" *M-a pufnit rîsul:* „Cum o să te ridic, nea Nicule?" *Asta-i amintirea cea mai frumoasă.*

— Spune-ne, Ghiță, care a fost calitatea ta de bază?

— Unii spun că viteza. Alții — că tehnica. Sînt dintre cei care spun tactica. Eu, însă, cred că m-a dus înainte numai gîndul că este imposibil să pierd. Asta m-a ținut. Și, dacă nu mă îmbolnăveam, eram și acum în lot, să nu se supere Alexandru, și mai dădeam concurs de selecție pentru Olimpiadă. Așa, în schimb, sînt antrenor, unde e mult mai greu.

— Totuși, după boală, ai revenit.

— Am revenit. M-am bătut tot cu gîndul că nu pot să pierd. Dar e greu să te opintești după ce un an întreg ai mîncat pui fiert și brînză de... vaci.

— Totuși, ai luat argint la Montreal.

— Asta-i durerea mea cea mare. Am pierdut din mînă meciul cu Sumakov, după ce cîștigasem în prima repriză. Peste numai un an, la turneul Poddubnîi, l-am bătut pe Sumakov chiar la el acasă. Țin minte că pe podium m-am auzit strigînd: „Acum îl bați, mă, Ghiță?"

— Ce planuri ai?

— Aș avea eu unul, dar mă tem că...

— Ce anume?

— Vreau să reintru!!!

Sub genericul „DACIADEI"

UN „SALON AL MARINEI" LA PALATUL CULTURII DIN PLOIEȘTI

O impresionantă flotilă de nave, de la corăbii feniciene la cargouri ultramoderne, clipere rapide și vase de linie, submarine și impunătoare transatlantice, construcții din toate timpurile și de toate felurile sînt adunate la un loc, ca în rada unui uriaș port, așteptînd, parcă, comanda „vira ancora!". Spectacolul este inedit, iar numeroșii vizitatori îl urmăresc cu interes și admirație, cu toate că nu-i vorba, de fapt, de o flotă adevărată. Originalul „salon" marinăresc cuprinde aparatele participante la concursul de navomodele organizat la Ploiești, sub genericul marii competiții sportive naționale „Daciada". Ideea de a alcătui cu aceste construcții o expoziție pentru marele public, într-una din sălile Palatului culturii, ni se pare deosebit de inspirată. Ea aparține unui entuziast practicant al acestui sport, **August Georgescu**, și a fost materializată cu concursul Școlii populare de artă (care patronează o secție de modelism deosebit de activă) și al conducerii prestigioasei instituții de cultură ploieștene. Formația celor peste o sută de modele este completată cu un impresionant material ilustrativ despre marină: fotografii, planșe cu ambarcațiuni istorice, schițe și desene, multe „vorbind" vizitatorilor despre tradițiile marinei românești.

Vizitatorii examinează îndelung exponatele, mai ales pe cele premiate în acest concurs de machete. Notăm dintre ele: **„La Couronne"**, navă franceză construită în anul 1636 și... copiată, acum, de **August Georgescu** (Școala populară de artă), cliperul **„Cuty Sark"**, care a colindat mările și oceanele lumii pe la începuturile secolului trecut, realizat în miniatură de **Vasile Baicu** (A.S. Textila Păulești), **„Santa Maria"**, caravela cu care Columb a debarcat în America, model realizat de **Rodica Georgescu** (Școala populară de artă), nava **„Wariag"**, realizată de **Lucian Ionescu** (Școala populară de artă). „Cît timp ați lucrat la „Cuty Sark", tovarășe Baicu?" — îl întrebăm pe constructor. **„Aproape doi ani. La multe detalii a trebuit să mă folosesc de lupă, pentru a ieși totul conform cu originalul".** Așadar, doi ani de strădanii și răbdare. Dar perseverența lui Baicu a fost răsplătită: „Cuty Sark" deține 9 medalii de aur cîștigate în competiții republicane și o medalie de aur obținută la campionatul european de machete, desfășurat la Sibiu.

Expoziția de navomodele de la Ploiești constituie o inițiativă care merită urmată.

Viorel TONCEANU

RĂSPUNDE Ion Poștașu

A. DANIEL, BUCUREȘTI. Din două, una: sau ați înțeles dv. greșit sau a fost o scăpare a crainicului. Ne puneți, oricum, în situația de a aminti din nou că, într-un meci oficial de fotbal, nu pot fi înlocuiți DECÎT DOI JUCĂTORI, indiferent de posturile lor. Deci, nu doi jucători de cîmp plus portarul, ci doi jucători. Lucrurile sînt — sau ar fi trebuit să fie — foarte clare.

NELU QUINTUS, PLOIEȘTI. O epigramă inspirată de faptul că în sălile de șah a fost INTERZIS FUMATUL:

În timp ce-aștepți la vreo mutare
De tură, cal sau de nebun,
Constați că poți avea răbdare
Și fără de... tutun!

PETRE TISU, ALEXANDRIA. Agențiile de presă au transmis știri contradictorii asupra originii fotbalistului Tahamata, de la echipa Ajax Amsterdam. El este japonez de origine, așa cum s-a arătat în ziarul nostru din 19 aprilie.

ANDREI DAN, CLUJ-NAPOCA. Se vor bucura, desigur, cei de la Sportul studențesc aflînd că au un suporter atît de înfocat pe meleagurile clujene. În mod surprinzător, inimile bucureștenilor bat mai puțin pentru această echipă valoroasă, cu performanțe atît de bune împotriva „așilor" în returul campionatului Diviziei A la fotbal. În 1971, formația dv. favorită activa în Divizia B. În ediția următoare, ea intra în Divizia A.

NORU BOGDAN, COMUNA OCURIS, Finala C.M. de fotbal din 1960 n-a avut loc... nicăieri, în acel an începînd abia preliminariile pentru turneul final al C.M. din 1962 din Chile. Ediția precedentă, cea din 1958, avusese loc în Suedia. Poate că la mijloc a fost o greșeală de tipar.

MARIN POP, COMUNA DABETI. 1. În programul J.O. de la Moscova n-a fost inclusă nici o nouă disciplină sportivă, față de

cele la care au avut loc întreceri pînă acum. O nouă probă sportivă, însă, da: e vorba de hocheiul pe iarbă feminin. Noi nu participăm la această probă. 2. Abia în 1981, la Congresul olimpic de la Baden-Baden, se va fixa țara care va organiza J.O. din 1988. În mod obișnuit, locul de desfășurare a fiecărei Olimpiade se fixează cu 6 ani înainte.

Ilustrații: **N. CLAUDIU**

ANUNȚ

CENTRUL DE CERCETĂRI PENTRU EDUCAȚIE FIZICĂ ȘI SPORT organizează marți 6 mai a.c., la 12,30, în sala din Bd. Muncii 37—39, o dezbatere cu tema: **„Noi orientări pentru învingerea factorilor limitativi ai rezistenței umane, în vederea îmbunătățirii performanțelor sportive".** Referatul de bază va fi susținut de prof. **Cornel Florescu.** Antrenorii, profesorii de educație fizică, medicii sportivi, activiștii sportivi și sportivii fruntași sînt invitați să participe.